

ההכנות למרוץ-השדה שיוזם עלידי "העולם הזה" על גביע נודד של "שועלי-שמשון" הולכות ונשלמות. מספר המש-תתפים הולך וגדל, וכבר ביום ד' עבר על המספר המסוער. כדי לאפשר את השתתפות כולם שונו אחדים מפרטי התכנית שנקבעו עוד לפני 5 חודשים (ההתחרות נדחתה בשעתו למען לא להפריע להכנות "המכביה").

אחת התופעות המעוררות: וותיקי ספורט האופנועים בארץ (מלפני 15 שנה ומעלה) שנסעו בעתו על אופנועיהם לאמריקה ועברו את אירופה (ראה מדור ספורט) הצטרפו בהתלהבות לזימת "הצעירים". שנים מהם — זליג רייכרט וסרן אדיר (סלומון) אף נטלו חלק ניכר בתיכנון ובכעודות ההכנה.

והנה פרטי התכנית:

המסלול שאורכו כ-3 ק"מ כולל עליית הרים, ירידות וקטע של דרך משובשת. המסלול הוא עגול ומקום הסיום ליד נקודת הזינוק. ההתחרות תלויה בעיקרה בכשרונו של הרוכב, ומחושבת כדי להימנע מאימוץ-ידי של המכונה. אף כי אין, למעשה, הבדל גדול בסיכוייהם של סוגי האופנועים השונים, תהייה התוצאות מחושבות בהתאם לגודל המכונה. כל המשתתפים יעברו את המסלול ברגל, בהדרכת ועדת הביצוע, לפני המרוץ.

ועדת הביצוע תדאג לרוב הצויר, כמידת יכולתה (קיצוב!) אולם על המשתתפים לדאוג לתלבושת אחידה: מכנסי חאקי ארוכים וסוודרים-חאקי. נוסף על פרטי הזיכויים (על סוגיהם) יקבל כל משתתף מדליון-זכרון, תעודת השתתפות ושי מטעם מערכת "העולם הזה".

לקהל תהיה אפשרות להזות במהלך התחרות ליד במת הנשיאות. הכניסה חופ-שית. הקהל מתבקש להקדים ולהקל על הסדרנים במילוי תפקידם.

ההרשמה (אצל יהודה ענן, רח' בוגרשוב 47, תל-אביב) תיסגר למעשה ביום ו' בשעה 4 אחה"צ. כל המשתתפים שנרשמו עד אז יתכנסו ביום שבת, 2.12.50, בשעה 12 בצהריים (בדיוק!) בקפה "דיצה", רחובות דיונוף-פרישמן, תל-אביב (ט' 4052). המש-תתפים מחוץ לעיר שלא יוכלו להופיע לפגישה זו מתבקשים להודיע על כך טלפוני (למספר 3634) או במברק (ענן, רח' אליהו ספיר 12, ת"א). באותו מעמד יחולקו למש-תתפים דגלונים מיוחדים לאופנועיהם.

מכתבים

הבעי הודק לעבודה

לולא ידעתי שמקסים סלומון הוא גבר בעל זקן הייתי בטוחה שזוהי אשה, עקרת בית ממש, שכתבה בהבנה כה רבה את הרפורטזיה "העולם הזה" (682) על הנעשה בבית אחרי צאת הבעל לעבודה.

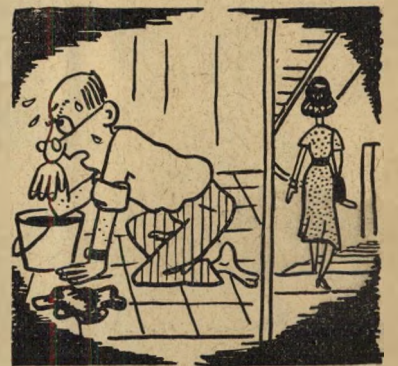
יהודית חיון, תל-אביב.

האמינו לי, עד שקראתי את רשימתכם הנהדרת לא ידעתי כלל כמה אני אומללה ומנוצלת.

מלכה גרינפילד, חיפה.

הרפורטזיה שלכם הולמת תקופה שהלכה לעולמה מזמן. היום הכל הפוך. אין אנו חיים עוד בימי הביניים, רבותי. האשה יוצאת לעבודה והבעל אינו מתבייש לעשות ספוגיה.

שרה רוזנברג, חיפה.

אינו מתבייש? ואולי אין לו ברירה?

מאז פרסמתם את הרפורטזיה הארוכה אין לי עוד מנוחה בביתי. איני יכול עוד לבקש כוס מים אחרי חזרי מן העבודה. לאשתי נכנס לארש שגוען ה"עול": היא עובדת יותר מדי. וכחוכחה היא מנפנת את שבוטכונה! זאת לא היתה רפורטזיה הוגנת, זאת היתה הסתה גלויה לאירגון איגוד מקצועי של עקרות בית!

בעי הרוצה בעידום שמו האמנם הגינו דברים עד כדי כך?

נוער מחפש את המחר

מאמרם על ראובן בוכי ("העולם הזה" 681) הוא 100%. שוב הצלחתם לשקף את הבעיה הכאובה הזאת. למרות הבחירות, לא נעשה כל דבר ממש.

ע"ה, אחות. תל-אביב.

כפי הנראה לא ביקר סופרם בכל פינות שכונת התקווה, אחרת היה מוצא ראובן בוכי בכל סימטא וסימטא — נוער ללא מחר. אילו דאגו האחרים לצרכי השכונה, כפי שדואגים הם לגבית המסים מתושביה, לא היו הילדים מתביישים למסור את כתוב-

חלקו של הקיבוץ באשמה, על שלא עמד בהתחייבויותיו) אינו מוסיף או גורע מעטם האשמה.

אני חושב שנקטתם בדרך הנכונה בהביי אכם תמונת-שער על השליחים בצרפת. אולי דרך זו השנה במעט (אולי הרבה) את דעת הקהל שלנו.

שמואל ב. תל-אביב.

המלחים והבשר

חורנו בימים אלה ארצה ורצנו כרגיל לקצות את "העולם הזה" — והנה נפגענו כשקראנו במדור מכתבים למערכת (678), מכתב הן בהבאת בשר ע"י מלחים הזורם אח"כ, כביכול, לשוק השחור. אם היה במי קומנו עכבר-יבשה לא היה נוהג אחרת: אנו מביאים כמות קטנה (3 ק"ג לאיש) לביתנו, אחרי נסיעה ארוכה והעדרות של שבועות רבים ממשפחותינו. יש בינינו מעטים העושים עסקים שחורים בק"ג אלה — אך מה הם לעומת עסקי הטונות של אנשי היבשה?

בנימין ליברמן, מלח, חיפה בתאבון!

נקודות ונקודות

איך תקראו לסגנונו של עורך מדור "אנשים"? אולי עורך נכבד זה הוא "נביא הסגנון של הדור הבא"? כמעט בכל קטע אפשר להתבלבל משפט המושפטים המוסגרים והמשפטים התפלים בין פסיקים, בין מקפים, ובתוך סוגריים. שמא כדאי לבזבז עוד שורותיו ולמנוע דרמטיות, או אף תלת-משפטים, של משפט?

י. מ. פתח-תקוה. את גיליונכם האחרון קראתי במיטה, כי הייתי חולה וכמעט נחנקתי בזמן קריאת המדור "אנשים". כל המאמר הוא משפט אחד שיש לקרוא בנשימה אחת... מה זה? אין לעורך המדור נקודות?

פנחס מיארה, חיפה. עורך המדור "אנשים" טוען כי זהו תקציב הנקודות העומד לרשותו, ובשוק השחור לא יקנה.

הכתיב הסיני

קראתי פעם בעתון סיני מכתב דומה לזה של המדפיס יצחק ג. ("העולם הזה" 681). שהתלונן על שהסינים אינם כותבים את שפתם מ"מין לשמאל", ככל עם גורמלי. אלא שהמכתב בעתון ה"סיני היה שונה בפרט קטן: הוא אמר שאם רוצים העביר אותיותיהם כמו שצריך, או שיכתבו אותם כמו אנשים גורמליים -- מלמעלה למטה. זוהי דעתם של הסינים על שפתנו אנו. מה דעתכם על הצעה זו.

מ. מ. חיפה

החוק מגן — על המתים

אני סבור כי רבים כמוני נדהמו למקרא הרשימה על האלמנה שמואל ("העולם הזה" 681). הבה נקוה שהרשימה תגיע לידיעת שר המשפטים, וכי תימצא דרך לתקון החוק עוד טרם יצליח מישור להתאכזר כלפי אלמנה בישראל.

י. ברקמן, תל-אביב.

הבה נקוה.

הדבר לא יאומן כי יוספור האמנם שורר חוק כזה במדינתנו התרבותית?

לאון בשן, תל-אביב.

ישר כוחכם על פרסום השערוריה ב-

קשר לצורה-פנוי שהוצא נגד אלמנה בגלל נימוקים פירמליים-חוקיים.

דברי הנביא ישעיהו ("...דרשו משפט, אשור חמוץ, שפטו יתום, ריבו אלמנה") מעידים על גישה פרוגרסיבית לבעיות החבר-רה. מי יתן גישה פרוגרסיבית זו תשמש נר לרגלי שר המשפטים שלנו.

יצחק גורדנשטרן, תל-אביב. גם אנו מקוים זאת — שהרי מר רוזן שייד לסיעה הפרוגרסיבית.

שליחים ושליחות

תמונת השער העונה על השאלה "מה מחזיק את שליחיו בפאריס?" "העולם הזה" (678) גרמה להפליה בין המינים. כמה נופלים

השליחים מן השליחות? הלא קשה להניח שאותה בחורה תשפיע השפעה דומה על הבנות החמודות שלנו בפאריס.

דוד אריאל, תל-אביב.

סודו של מונטי

ביקורו של מונטי קליפט ("העולם הזה" 682) נשאר, אולי, סוד לכם, אך לא לאלה ששוחחו איתו וליחיהו. מונטי היה בארץ 3 שבועות בנובמבר 1948 (יחד עם פרד איה בני" ויזמן וסטיארת סטרן). הוא ביקר בחזית פלוגיה וחיפש חומר לסרט שיהווה המשך ל"איה בני".

עזריה רפפורט, ת"א.

אנו מצטערים על הטעות שנגרמה, בעקב העובדה המצערת שחברי המערכת היו אותה שעה עסוקים בענינים אחרים, אם כי באותו מקום.

מרוץ-השדה

קראתי בנוגע להתחרות האופנועים של-כס בגבעתיים ואני מעונינת לדעת אם גם בנות יכולות להשתתף בתחרות זו. ועוד — ידוע לי כי עורך "העולם הזה" רוכב אופנוע מושבע, אם גם הוא בין משתתפי התחרות החלטנו, קבוצת בנות רוכבות אופנוע, להשתתף...! לנצח!

זהבה ירון, ת"א (בשם קבוצת בנות)

זכות ההשתתפות גם לבנות. עורך העתון הוא ברשימת המשתתפים.

בקשה לקוראים

הגיעה הנמנה דחופה של ספרית הקוץ גרס האמריקאי בחשיגטון לכמה כרכים של "העולם הזה" מהשנים 50—1948. במצי רכת חסר מספר גליונות מהשנים הקן. קוראים אשר בידם המספרים דלהן, מתבקשים להמציא להנהלה (ת"א), ליליבלום 12, ת. ד. 136), תמורת תשלום או בהחלפה.

המספרים המבוקשים:

507, 506, 505, 502, 501, 500, 499, 508, 512, 514, 515, 519, 525, 528, 530, 558, 619, 622.

הפרטים לפותרי תשבץ 43: לבנה יצחק, כפר הנוער עין-כרם, ירושלים — "השור השביעי"; נסים טוקטלי, רח' מסודלה, ירושלים — "כוכבי בוקר"; כרמי דויד — ביץ, ב"ח 37, חיפה — "העופור".

ה ש ע ר

ישנם משוגעים לדבר אחד. ואם לדבר על כזה הרי יהודה ענן, הספורטאי הבלוני בן 25, הוא דוגמה נאה: שזעונו לאופנועים וכל הכרוך בהם כה חזק, עד שהספיק להקים לעצמו אחרי שחרורו מגדוד ממונע, בית-מלאכה לריפוי אופנועים חולים. אולם ככל רופא אחי הוא אוהב את חוליו עד כדי כך שישב (בזמן העבודה) וכתב ספר שלם ("האופנוע") כדי ללמד את האופנועים כיצד להימנע מן הצורך להביא את אופנועיהם למסוכים. כשעלה בלב ה"שועלים" הרעיון לקיים מרוץ-שדה התלהב יהודה (שהשתתף ליחידה מתחרה) מן הרעיון ועזב את חוליו לאנחות מכניות (ויש מי שאומרת: גם אותה) והתמסר לענין — בדיקת המסלול (ולדעתו: חלק מדי) בחזית האופנועית-ה"מועמית" ונשיאת נאומי ציונות על הדור הצעיר ויחסו לגלגלים.